

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 153.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901502128/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

sagde den tynde og satte sig op i Vognen.

Nej, det vilde Søren da ikke.

»Hvis dine Stude var mere værd, min Ven! saa vilde vi jo ogsaa give dig noget mere for dem; det kan du jo nok forstaa!«

Prangerne strammede Tøjlerne, Nordbaggerne rejste Hovederne og skrabede i Jorden. »Naa, farvel bitte Mand!«

»Halvtreds!« raabte Søren.

»Trr! — Ja, ja, Held og Lykke med det. Det kan heller ikke hjælpe altid at være saa paaholdende«.

— Saaledes fik Søren Brander Heste paa Stalden, om der end kunde være noget at udsætte paa dem.

Det var knapt, han kunde sove den første Nat efter Handelen, og Dagene derpaa tilbragte han mest hos Dyrene. Imellem han fodrede Hestene, pudsede og striglede han dem. Det var altid

Søren som en Gudstjeneste at røgte og pleje sine Kreaturer; hans Haand var karrig paa Slag, men rig paa Kærtæg; og Stalden var ham som en Helligdom, hvis Tærskel han traadte over med en vis Ærbødighed.

Der var ikke længe imellem, at Ane kiggede ind ad Døren til ham.

»Naar de først faar noget mere Kød paa Knoklerne, saa skal du bare se, Ane!« sagde Søren til hende, gik op i Baasen og lod Haanden glide langs den mørke Stribe paa Nordbaggerens Ryg.

»Jeg tykkes, den ene lægger Ørerne saa sært tilbage?«

»Ja, jeg véd ikke rigtig, hvad han bestaar af endnu!« Søren gumlede eftertænksomt paa Skraaen.

Noget efter smilede han og sagde: »Saa fik vi ligegodt et Par Heste; hvem skulde egentlig have sagt det, Ane?«

»Ja, det er morsomt! — Og synes